

Evangelí del dijous de la setmana III de Quaresma: deixar-se vèncer per Déu

“Així que el dimoni sortí, el mut començà a parlar, i la gent n’estava meravellada”. El Crist és la força que tot ho pot. En limitem l’actuació, però, si som desagraïts, si no li demanem que entri a la nostra vida.

Evangelí (Lc 11, 14-23)

Jesús estava traient un dimoni d’un home que era mut. Així que el dimoni sortí, el mut començà a

parlar, i la gent n'estava
meravellada. Però alguns digueren:

—Aquest treu els dimonis pel poder
de Beelzebul, el príncep dels
dimonis.

D'altres, per posar-lo a prova, li
demanaven un senyal del cel. Però
ell, que coneixia els seus pensaments,
els digué:

—Tot reialme que es divideix i lluita
contra si mateix, va a la ruïna, i les
famílies s'ataquen les unes a les
altres. Si Satanàs està dividit i lluita
contra si mateix, com podrà durar el
seu reialme? Vosaltres dieu que trec
els dimonis pel poder de Beelzebul.
Però, si jo trec els dimonis pel poder
de Beelzebul, amb quin poder els
treuen els vostres seguidors? Per
això ells mateixos seran els vostres
jutges. Ara bé, si jo trec els dimonis
per la mà de Déu, vol dir que ha
arribat a vosaltres el Regne de Déu.

Quan un que és fort i va ben armat guarda casa seva, els seus béns estan segurs. Però si l'ataca i el venç un altre de més fort, li pren les armes que li donaven confiança i reparteix el seu botí.

Qui no està amb mi, està contra mi.
Qui amb mi no recull, escampa.

Comentari

Un home queda lliure d'un dimoni que li impedia de parlar. La gent n'està meravellada i sorpresa. Tot i això, alguns no s'alegren de la curació, no donen gràcies a Déu. Al contrari, sospiten de l'acció de Jesucrist. Estan tan plens de si que pensen que la salvació ha de venir d'ells, del que ells decideixen i fan. Orgullosos, s'han quedat muts i ja no demanen ajut a Déu.

En certa manera, a nosaltres ens hi passa sovint. Anem pel món sense adonar-nos de totes les gràcies que Déu ens dona, que és ell qui ens fa sants. Pensem que som nosaltres, que no li devem tant. Orgullosos, acabem sent uns desagraïts a l'amor de Déu. Així, ens anem tancant en egoïsmes, vanitats i supèrbies i a ell, el deixem fora. Aleshores a l'interior nostre tot queda fora de lloc: família, amics, feina, descans. Tot és tediós perquè al centre de la vida ens hem posat nosaltres.

El Crist és la força que tot ho pot. En limitem l'actuació, però, si som desagraïts, si no ens reconeixem indigents, si no li parlem i li demanem, fins i tot cridant, que entri a la nostra vida. Cal que ens deixem vèncer per Déu perquè tot assoleixi el seu lloc i puguem gaudir de la vida amb autenticitat.

Luis Cruz // Photo: Pixabay

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-iii-de-quaresma-
deixar-se-vencer-per-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-iii-de-quaresma-deixar-se-vencer-per-deu/) (27/03/2025)